

Edicija
Prvoborac
Knjiga 11

PARTIZANSKA KNJIGA

UDRUŽENJE „HILA“

© Luka Boljević © Dimitrije Bukvić © Vladimir Bulatović
© Miroslav Ćurčić © Tamara Damljanović Ugrenović © Jelena
Dedeić © Nikola Đurić © Ana Eraković © Katarina Fiamengo
Alispahić © Milana Grbić © Ljiljana Grubač © Bojan Lalović
© Miljan Milanović © Milica Milić © Ivana Mitrović © Dragana
Mokan © Sandra Radovanović © Sanja Radulović © Ana Rajić
© Dubravka Rebić © Tihana Smiljanić © Jovana Viculin © Milan
Živanović

© za ovo izdanje Partizanska knjiga i Udruženje „Hila“, 2022.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Cirkus Maksimus

antologija priča o cirkusu

Priredili

Srđan Srdić i Vladimir Arsenić

Kikinda-Zrenjanin, 2022.

Luka BOLJEVIĆ

DA LI MAMA LIJEČI ŽIVOTINJE?

Kada je cirkus došao, mama je kupila karte.

Biće slonovi? Kao u zoološkom vrtu u Beogradu?

Kao na slikama gdje sam s mamom i mi hranimo male konje, *ponije*, kaže mama i ja trčim da mazim zeca.

Slone, ja sam došao, izađi da se igramo.

Mama nas vodi za ruku i idemo s mnogo ljudi i naša su mjesta na drvenim stolicama, visoko gore. U sredini je čovjek koji govori da će biti lavovi i slonovi i psi koji znaju da broje. Kao ja što sam naučio da sabiram bez prstiju, tako i bijeli pas, koji laje koliko sabere. Ja znam da je tačno, jer u glavi sabiram, ali brzo, da bude brže od psa i bude tačno i pas dobije aplauz, a ja znam da je taj aplauz i za mene. Veliki sivi slon ustane na dvije noge, ima dugačku surlu kojom uzima smoki, ako mu daš iz ruke. *Vidi, mama, kao Dambo*, ima velike uši, isto kao crtani, ali slon ne leti i sluša čovjeka koji drži bič. Slon ustane na dvije noge i kad hoće da se spusti, mene bude strah jer slon je velik i lupiće jako, pa stavim ruke čvrsto na uši i držim, dok ne lupi. Slon jede lišće i pije vodu surlom, *to je kao naš nos, mama? Da li liječiš slonove kad im curi nos?*

Kao kada gledamo *Čudesni svijet prirode* na televiziji prije vrtića i tamo budu slonovi i budu zebre i žirafe i svi zajedno piju vodu i iskoči krokodil i pojede zebriu. Slonove ne jedu jer su veliki i snažni, kao moj tata. I kad tata ode da radi, onda se ja plašim za mamu, brata i za mene i svi spavamo u jednoj sobi, ako neko uđe, mi ćemo se braniti, zajedno i ništa neće biti strašno. Slon onda šeta u krug i ljudi koji su tamo dolje mogu da ga fino vide i slon vidi njih, a ja ustanem da bolje vidim i hoću da ga hranim smokijem, kao u Beogradu, ali slon nije izašao, a sad je daleko i ja nemam smoki. Mama ne da da odem i da kupim.

Slon onda završi krug, upozna ljude, i slonu tapšu i ide da spava. Onda uđe konj, veliki konj, ne kao mali konji u Beogradu i na njemu bude žena, koja stoji na dvije noge, pa na jednoj nozi. Onda uđe drugi konji i žena prelazi s jednog konja na drugog konja i mi se plašimo da žena ne padne. Mama nas je jednom vodila da jašemo i bili su veliki konji, kao u cirkusu, a ja sam čvrsto držao uzde i imao sam tvrdu kapu, da ne padnem i ne udarim glavu. Naučio sam da konji vole jabuke, onda mu dam da jede iz ruke i konj me upozna, onda mogu da ga jašem. Konji trče brzo, brže nego najbrži čovjek. *Kao metak, tata?* I brat kaže *Bela griva i Crni leptan*, ali to su samo crtani i ja znam da to nije stvarno. I mama kaže Danilu da jeste, jer je mali i ja kažem da jeste, a mama i ja znamo da nije.

Kad je cirkus bio u gradu, mi smo u parku pričali o tome. Svi su htjeli da vide lavove, brat je pričao o dinosaurusima, ja sam rekao kako sam jednom vidio

čovjeka koji je vozio motor kroz bure i bilo je opasno. Kad čovjek vozi brzo i onda skoči iz bureta i sleti nazad, ja mislim kako će pasti i čvrsto stegnem oči, da se ne plašim. *To ne postoji.* Ali ja znam da sam vidio. Savo kaže kako je vidio da slona udaraju kada nije dobar i da je slon vezan, da ne pobjegne i kako veliki slon ima velike lance, *kao auto*, kaže. I ja sam pitao mamu i ona je rekla da jeste i da slon voli da bude napolju sa svojim mamom i tatom. Kao kada sam uzeo kornjaču iz požara i doveo je kod nas kući, ali je mama rekla da je vratim u park jer tamo ima drugare. I da je slon tužan i sam, kao i lavovi. *A u zoološkom vrtu, mama?* Ni tamo im nije lijepo, ali jeste ljepše. I ja sam mislio o slonovima i lavovima kao o mojoj ribici koja ima more u našoj kugli, ali mama i tata ne daju da je vodimo na more s nama. Kao u *Čudesnom svijetu prirode* gdje sve životinje piju vodu ili žive u žutoj travi, tako sam mislio o životinjama iz cirkusa i kako one znaju da ima trave i ima jezero, ali im ljudi ne daju, jer je slon vezan velikim lancima, kao auto. I ja sam im u parku ispričao da njima nije lijepo i da je Lajka pošla u svemir, ali da je umrla i da mi je to mama rekla. *Mama, hoćeš da liječiš slona kad ga udaraju?* I mama to nije mogla, ona je rekla da ne zna. Nije kao kad sam ja bolestan bolestan pa majka stavi mokru gazu i meni bude bolje. Mama to nije mogla, a slon nije imao svoju mamu.

U povratku kući padala je kiša, Danilo i ja smo se uvukli pod mamin kaput, a ja sam se plašio za slonove.